

„Un rege care și-a trădat țara!” (Corespondență de la Vladimir Roșculescu)

De către **Thomas Csinta**, Chief Editor J-B (Journal of Bucharest), Private investigator & Press attached
OADO (Organization for Human Defence-United Nations-Ecosoc) Paris -
25 noiembrie 2020

Jurnalul Bucureștiului

www.jurnalul-bucurestiului.ro
„Le Petit Parisien”

ISSN 2784 – 0115 ISSN – L 2784 – 0115

Despre actul de la 23 august 1944 din România, s-a scris foarte mult, dar s-au ascuns, cu destulă abilitate, poporului român, unele adevăruri ale acestui act și implicațiile lui, în majoritate nefaste pentru România. S-a trecut cu vederea în mod deliberat situația militară a României în primăvara și vara anului 1944, **nu s-a spus nimic poporului român despre marea trădare de la Iași, din 20 august 1944**, a comandantului Armatei a 4-a, general de Corp Armată Mihai Racoviță, savârșită în strânsă legătură cu **Casă Regală** și cu **Partidul Comunist**; au fost prezentate în mod denaturat situația militară a României de dinainte de 23 august 1944, precum și tratativele diplomatice ale **guvernului Antonescu** de la Cairo și Stockholm, inițiate încă de la sfârșitul anului 1943, ca și despre rezultatele acestora. Nu s-a suflat o vorba despre manevrele cercurilor palatului de sabotare a acestor tratative și nu s-a spus nimic **despre conspirația Casei Regale și a PCR** pentru arestarea lui **Ion Antonescu** și a guvernului sau s.a

13 iunie 1944 – Regele Mihai I trata cu trădătorii de țară.

Emil Bodnăraș, trădător-dezertor al armatei române, uneltește, la Palatul regal, deschiderea frontului românesc printr-o trădare militară, **numită „Poarta Iașului”** (parte integrantă a Operațiunii Chișinău-Iași, 1944). Anul 1942 a adus schimbări importante în situația de pe front. Inițiativa strategică a trecut din mâna Germaniei în cea a coaliției Națiunilor Unite:

- între 23 octombrie și 3 noiembrie 1942, a fost înfrântă armata germană din nordul Africii, în batalia de la El Alemain;
- între 12 și 18 ianuarie 1943, armatele sovietice au străpuns blocada Leningradului, iar la 2 februarie, același an, au capitulat armatele germano-române la Stalingrad. Înfrângerile acestea i-au dat certitudine Mareșalului Antonescu că Germania a pierdut războiul. Încă din noiembrie 1942, în trenul ce-l aducea spre București de la o întrevedere cu Hitler, Antonescu a făcut o declarație senzatională: *„Germania a pierdut războiul, trebuie acum să ne concentrăm să nu îl pierdem pe al nostru”*. Demersurile făcute de Antonescu au confirmat această îngrijorare și preocupare.

Barbu Știrbei, trimis la Cairo sub numele de Bond, pentru tratative de armistițiu.

Încă din februarie 1943, **Mareșalul Antonescu** i-a propus lui **Benito Mussolini** ieșirea comună din război, iar în septembrie 1943 au început negocieri secrete pentru încheierea unui armistițiu cu anglo-americanii. În octombrie, același an, au mai avut loc încercări de armistițiu cu englezii, la Lisabona. A fost abordat în acest scop inclusiv **Suveranul Pontif**. După întrevederea serviciilor secrete aliate la Cairo, s-a decis trimiterea misiunii colonelului De Castela în România, împreună cu alți doi ofiteri, pentru a lucra ca intermediari între aliați și București. Acesta a fost prins la parașutare și instalat, în București, într-un apartament de la ultimul etaj al Jandarmeriei. Ca urmare a parașutării colonelului De Castela în România, principele Barbu Știrbei a fost trimis în cel mai mare secret la Cairo, sub numele de Bond, cu un pașaport dat de Antonescu, dar la Istanbul a fost demascat nemților de către englezi, care doreau să împiedice ieșirea României din Axă. Churchill miza pe faptul că germanii și românii vor temporiza înaintarea rușilor spre Europa, iar o debarcare anglo-americană în Balcani ar fi putut tăia drumul rușilor spre Europa. **Planul n-a fost acceptat de președintele american Roosevelt.**

Emil Bodnăraș

O problemă ridicată de către partea română la negocierile de la Cairo și respinsă de către anglo-americieni a constituit-o problema **Transilvaniei de Nord**, răpită de către Ungaria prin Dictatul de la Viena. Anglo-americanii au declarat că această problemă va face obiectul negocierilor la

Conferința de Pace, după terminarea războiului. Deoarece partea română nu avea nici o garanție că anglo-americanii vor retroceda acest teritoriu, a respins propunerea. Rușii își urmăreau, și ei, cu destulă abilitate interesele. Încă din octombrie 1943, la Conferința miniștrilor de externe de la Moscova și apoi la **Conferința de la Teheran** a șefilor de state din **URSS (Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste)**, SUA și Anglia, Molotov, ministrul de externe al **URSS** a afirmat că *„singurul om ce poate face o atare schimbare de front în România este Mareșalul Antonescu”*. Pe la mijlocul lunii septembrie 1943, Mihai Antonescu aducea la cunoștința lui Dulles că *„participarea României la război nu mai e decât simbolică. A rupe cu acest simbol, înseamnă a expune România celor mai grave represalii. Asta nu e cu puțință decât în cazul unei debarcări aliate”*. Cu acest prilej, el insista asupra inoportunității schimbării regimului Antonescu, care dispunea de 45 de vagoane de aur, de mari cantități de cereale și de un milion de soldați înarmați. *„Numai guvernul de azi poate refuza nemților aceste rezerve prețioase. În ziua când Mareșalul ar dispărea, nemții ar lua totul pentru nevoile lor, iar la guvern ar așeza slugi politice, probabil chiar pe foștii legionari, care ar suprima pe toți adepții lui Antonescu și pe toți rezistenții, adică toată elita românească”*. Temerile lui Mihai Antonescu s-au adeverit, rezervele de aur și de cereale nu au fost luate de către nemți, ci de ruși, iar **milionul de ostași, din cauza complotului Palatului Regal și al grupului de complotiști-Bodnaraș, Dămăceanu, Aldea, Racoviță-a fost dezarmat**. Circa 175.000 dintre ei au luat drumul lagărelor sovietice, iar **„Poarta Iașului”** a fost deschisă fără lupte trupelor sovietice.

Franklin Delano Roosevelt a susținut capitularea necondiționată a României

În negocierile de armistițiu de la Cairo, a ieșit în evidență faptul că între Departamentul de Stat al SUA., reprezentatii militari și președintele american Roosevelt existau serioase divergențe de opinie. Departamentul de Stat, prin secretarul sau, Cordell Hull, sprijinit de reprezentanții militari, a salutat propunerile românești de armistițiu: *„Noi credem că ei singuri (românii – n.n.) trebuie să decidă dacă vor o lovitură de stat a lui Maniu sau ieșirea din Axă o va face guvernul Antonescu. Dar, pentru o schimbare de front, recunoaștem că, dacă el, Mareșalul Antonescu, vrea și este hotărât să o facă, numai el are mijloacele necesare și cele mai mari șanse de succes. Autoritățile americane considerau acțiunea României de o importanță excepțională. Ea (România – n.n.) trebuie să aibă statut de cobeligerantă și trebuie să acționeze cât mai repede”*. Dar Roosevelt rămânea neclintit în acțiunea de capitulare necondiționată. Sunt multe întrebări care s-ar putea pune acum, după 70 de ani de la eveniment:

De ce armistițiul nu a fost realizat?

Cum s-a putut pierde acest atu militar extraordinar, scurtarea considerabilă a războiului, cu cel puțin un an și chiar câștigarea lui atunci? De ce a fost arestat șeful suprem al armatei (de facto – n.n.) care putea obține schimbarea de front și acordarea statutului de cobeligerantă a României? Și mai ales, cum de s-a putut ordona de către regele Mihai dezarmarea armatei și încetarea focului înaintea semnării oricărui document de armistițiu? **Opoziția din România-Iuliu Maniu și Gheorghe Brătianu**-au colaborat strâns cu Antonescu la toate negocierile de armistițiu în vederea ieșirii României din războiul alături de Axă, se informau și se consultau reciproc cu regularitate. Ceva mai mult, Mareșalul Antonescu a propus chiar să abandoneze puterea dacă aliații preferau să negocieze cu opoziția română. Guvernul sovietic a răspuns, prin consilierul Semionov, categoric față de discuțiile dintre putere și opoziție: „Noi, rușii, preferăm să negociem cu actualul Guvern al României și suntem gata să-l ajutăm să elibereze țara de germani”, iar la Cairo, ambasadorul rus Novikov, ca și ceilalți doi aliați, s-a pronunțat categoric: **„El prefera negocieri cu Mareșalul Antonescu și nu cu trimișii Regelui”**.

Stockholm: primele negocieri cu URSS (Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste) și unele avantaje

Deoarece negocierile de la Cairo trenau din cauza poziției rigide a SUA (care cereau capitularea necondiționată), cât și din cauza unor tratate încheiate anterior cu **URSS** pentru crearea de zone de influență sovietică din Balcani, inclusiv în România, guvernul Antonescu începe negocierile de armistițiu la Stockholm cu guvernul sovietic, prin ambasadorul acestuia, doamna Alexandra Kolontay, în decembrie 1943. În vederea asigurării succesului acestei acțiuni, guvernul Antonescu a făcut o serie de schimbări diplomatice în capitalele susceptibile de a oferi posibilități de contacte și de negocieri. **Astfel, este numit Cretzeanu la Ankara, George Caranfil, la Helsinki și Friedrich Nanu, la Stockholm**, ca miniștri plenipotențieri. La Stockholm, F. Nanu a fost contactat de către ruși în vederea negocierilor de armistițiu. Contactul, discuțiile și negocierile din capitala suedeză s-au concretizat prin formularea unor condiții precise de armistițiu și nu de capitulare necondiționată – cum ceruse Roosevelt, la Cairo. Privind problema Transilvaniei de Nord, **URSS** considera Dictatul de la Viena nul și neavenit, iar Transilvania urma să revină în întregime României. În forma sa finală, proiectul de armistițiu cu **URSS**, de la Stockholm, conținea (printre altele) următoarele condiții:

- Trupele române de pe front, fie se predau rușilor, fie vor ataca trupele germane. Rușii se obligau să le aprovizioneze cu armament și alte materiale necesare și să rămână la dispoziția lui Antonescu și Maniu pentru a restabili independența și suveranitatea României;
- Rușii acceptau ca România să dea un ultimatum de 15 zile Germaniei, pentru a-i părăsi teritoriul, înainte de a-i declara război. În cazul retragerii trupelor germane, România putea rămâne neutră;
- Arbitrajul de la Viena era nul și neavenit. Transilvania urma să revină la patria-mamă în totalitate;
- Rușii se mulțumeau numai cu un culoar de trecere în nordul țării, iar guvernul român putea să-și exercite funcțiile într-o parte a țării, cea neocupată de armatele sovietice.

Condițiile de armistițiu negociate la Stockholm cu rușii, deși mai mult avantajoase pentru România, față de cele de la Cairo, implicau recunoașterea anexării Basarabiei și Bucovinei de Nord de către Rusia.

General Vasiliu Rășcanu unul dintre trădătorii frontului român de la Iași

În paralel cu negocierile de armistițiu de la Stockholm și Cairo și cu urzirea complotului regal, privitor la tratativele de armistițiu de la Stockholm, prin trimișii regelui, se duceau tratative și de către Partidul Comunist – de scoatere a României din razboiul antisovietic. Oricât s-ar nega sau subestima azi, P.C.R. a jucat un rol important în complotul de la **Palatul Regal** și în tradarea de la Iași, dar și în desfășurarea ulterioară a evenimentelor declanșate la 23 august 1944. După parașutarea lui **Emil Bodnaraș** în România, în primavara anului 1944, au avut loc frecvente întâlniri între cercurile Palatului și delegații PCR Prințul Știrbey i-a acordat chiar găzduire lui **Emil Bodnaraș** după parașutare. În noaptea de 13/14 iunie 1944, a avut loc o întâlnire conspirativă (ultima) a reprezentanților PCR, **Emil Bodnaraș** și Lucrețiu Pătrășcanu, cu reprezentanții Palatului Regal și ai armatei: generalii **Constantin Sănătescu**, **Aurel Aldea** și **Gheorghe Mihail**, colonelul **Dumitru Dămăceanu**, **Ioan Mocsony Stârcea**, **Mircea Ioanițiu** și **Grigore Niculescu-Buzești**, cifrator în Ministerul Afacerilor Externe român. Cu acest prilej, **Emil Bodnaraș** a criticat orientarea cercurilor palatului de a reduce acțiunea de răsturnare a lui Antonescu la o simplă lovitură de palat înfăptuită de un grup de persoane și de a evita o participare mai largă a maselor la luptă. **Emil Bodnaraș** a prezentat, în final, planul Partidului Comunist care prevedea:

- a) răsturnarea prin forță a dictaturii militaro-fasciste;
- b) scoaterea țării din razboiul hitlerist;
- c) întoarcerea armelor împotriva Germaniei naziste.

După vii discuții, cei prezenți au aprobat planul elaborat de către PCR Un fapt care spune multe. La 15 iunie, deci a doua zi, Regele a aprobat acest plan. Pentru pregătirea acțiunii armate, a fost creat și un comitet militar din care au făcut parte: generalii **Gheorghe Mihail**, **C. Vasiliu Rășcanu** și colonelul **Dumitru Dămăceanu**.

Regele Mihai a sabotat tratativele de armistițiu româno-sovietice.

Regele se împotriva armistițiului negociat de guvern cu rușii. Poziția lui față de armistițiu rezulta clar dintr-o declarație făcută lui **Gheorghe Brătianu**: „*Dacă îl lăsam pe Antonescu să facă singur armistițiul, ne va ține sub papuc*”. Cu acest prilej, l-a sfătuit pe Brătianu să se retragă de la orice acțiune cu Antonescu. În acest spirit a acționat și Gheorghe Duca, trimisul regelui la Stockholm, care, și la vârsta de 80 de ani, își făcea un titlu de „glorie” din misiunea ce i-a dat-o Regele de a sabota tratativele de armistițiu româno-sovietice.

Consfătuire tainică la Palat-Operațiunea „Poarta Iașului”

O problemă, ignorată până acum de istorici, privește deschiderea frontului de la Iași, la 20 august 1944. După plecarea participanților de la consfătuirea cu comuniștii, din 13/14 iunie 1944, au mai rămas în incintă pentru o „**consfătuire de rutina**”, **Emil Bodnaraș** și **Dumitru Dămăceanu**, care au stabilit în strict secret ca, în scopul înlăturării lui Antonescu și pentru a grăbi ieșirea României din război, un segment de front de la Iași, **denumit conspirativ „Poarta Iașului”** să fie deschis din punct de vedere militar la o anumită dată. Acest segment de front, în caz de retragere, venea pe linia de fortificații Focșani-Namaloasa-Galați. Segmentul de front stabilit avea o largime de 25 km între Erbiceni și Reditu Mitropoliei, la nord de Iași, aparținând de Corpul 5 de Armată român, din Armata a IV-a, comandant generalul Nicolescu Constantin, iar Uniunea Sovietică să fie anunțată. Pe lângă cei stabiliți să facă parte din comitetul militar, au mai fost cooptați în conjurație generalul Aldea, mareșal al Palatului și **generalul Mihai Racoviță**, comandantul Armatei a IV-a pe frontul din Moldova, cu Punct de Comandă la Piatra Neamț. În legătură cu situația frontului din Moldova, trebuie făcută următoarea precizare: pe Frontul de Est, începând cu anul 1944, Armata Română a fost încadrată în **Grupul de Armate german „Ucraina Sud”**, comandant **general-colonel Hans Friessner**. După marea confruntare de tancuri sovieto-germană de la Uman (5 martie 1944), din zona mijlocie a râului Bug, pierdută de armata germană, s-a deschis drumul armatelor sovietice care au atins granița de nord-est a României, pe Nistru. Treptat, prin ample replieri, frontul român, întărit cu trupe germane, s-a stabilizat la 17 aprilie 1944, pe linia est Carpați, pe râul Siret, până la Pașcani, apoi pe la nord de Târgul Frumos, nord Iași, cu trecere peste Prut se ajungea la Nistru, la sud de Dubăsari, apoi pe Nistru, Limanul Nistrului, Marea Neagră. Armata a 4-a română, comandant

General de Corp de armată, Mihai Racoviță, se apăra pe linia est Carpați, pe râul Siret și până la sud de Dubăsari, pe Nistru. Armata a 4-a româna avea în compunere Corpurile 1, 5, 6, 7 de Armată și Corpul 57 de Armată german. Împreună cu Armata a 8-a germană făcea parte din Grupul de Armate „General Wohler”.

Cu știrea Regelui Mihai, Bodnaraș l-a anunțat pe Stalin să se pregătească de ofensivă pentru 20 august

La flancul drept, pe Nistru, se apăra Armata a 3-a româna cu Corpurile 2 și 3 de Armată române, Corpul 29 și 72 de Armată germane și Comandamentul 110. Împreună cu Armata a 6-a germană constituiau **Grupul de Armate „General Dumitrescu”**. Pe acest aliniament, trupele româno-germane au respins numeroase atacuri sovietice, inclusiv ofensivele din mai și iunie 1944 ale trupelor sovietice. La începutul lunii iulie 1944, o vizită secretă la Iași a generalului Aurel Aldea, pentru a se întâlni cu generalul Racoviță, a prilejuit întocmirea unui plan strategic, în sensul preconizat de **Bodnaraș-Dămăceanu**, pentru deschiderea frontului prin „Poarta Iașului”. La sfârșitul lunii iulie 1944, Bodnaraș i-a comunicat lui Stalin toate detaliile necesare: deschiderea programată a frontului; zona deschiderii; data prevăzută – 20 august. Pentru materializarea planului, Stalin a ordonat încetinirea ritmului ofensivei sovietice pe frontul din Polonia și transferarea de trupe pe frontul din Moldova în sectorul stabilit. Ofensiva sovietică a început în dimineața zilei de 20 august, iar trupele **române din „Poarta Iașului”** s-au retras în cursul nopții. La ora 13.00, trupele sovietice au intrat în Iași, depășind trupele Armatei a 4-a, aflată în retragere dezordonată. Mareșalul Antonescu a făcut o scurtă vizită de inspecție pe front, în perioada 20-21 august 1944, și a constatat dezorganizarea frontului și începutul retragerii disperate, dar s-a întors repede la București, mai hotărât ca oricând să semneze armistițiul cu rușii.

Mareșalul Ion Antonescu, arestat în Palatul Regal

În dimineața zilei de 23 august 1944, Antonescu aștepta răspunsul de la Stockholm, **pentru a semna armistițiul cu URSS**. În așteptarea răspunsului, el a solicitat un înscris de la Maniu și Brătianu, pentru susținerea armistițiului. Între timp, de la Stockholm a sosit la Ministerul Afacerilor Externe acceptarea sovietică la propunerile românești de armistițiu. Telegrama, în loc să-i fie înmănată lui Antonescu, Grigore Niculescu-Buzești- participant la conjurație -, a înmănat-o Regelui. În situația dată, Regele, fără să vorbească despre telegramă și implicat în complot alături de comuniști, le-a comunicat lui Maniu și Brătianu că va intra în acțiune și va face singur armistițiul, fiind sătul de tutela lui Antonescu. Deși **Mareșalul Antonescu nu a primit telegrama așteptată**, a mers totuși la Palat și acolo a fost arestat. Nu a mers singur ci cu **Mihai Antonescu**. (Regele a dispus celor trei

aghiotanți prezenți în încăpere să execute ordinul ce le fusese dat. Aceia, i-au arestat pe demnitari și i-au închis într-o cameră-fischet, până au venit comuniștii să îi peria. La acțiune a participat și **subofițerul Dumitru Bălă**, cel care mi-a povestit cu amănunte fapta, fiind tatăl colegului meu de facultate și de cameră la cămin, **Eugen Bălă**-notă **Vladimir Rosulescu**)

Că Antonescu era hotărât sa încheie armistițiul cu URSS rezultă și din faptul că în seara de 22 august l-a convocat pe ministrul german la București, Clodius, și în prezența generalului Pantazi, ministru de război, i-a adus la cunoștință că România a cerut armistițiul. Armistițiul sovietic cu România era o necesitate și pentru Rusia. Pozițiile întărite româno-germane din Moldova, care au rezistat la numeroase atacuri sovietice (începând cu 17 aprilie 1944) și pe care trupele se aflau și la data de 20 august, ca și existența în spatele frontului, la nici 200 km a unui aliniament puternic fortificat-linia Focșani-Namoloasa-Galați-prezenta pericolul transformării României într-un teatru de război. De aceea, toți factorii interesați în destinul României, inclusiv Rusia, căreia o rezistență pe linia de fortificații i-ar fi afectat interesele în Balcani, au considerat ca necesară ieșirea țării din război prin încheierea unui armistițiu. Prin trădarea de la Iași, de la 20 august 1944, frontul româno-german din Moldova a căzut fulgerător, zădărnicipându-se și organizarea unei rezistențe pe linii de fortificații. **La 23 august 1944, ora 13h00, trupele sovietice, aflate în marș prin Moldova, deoarece nu au întâmpinat nici o rezistență**, se aflau la 60 km de Focșani, iar la ora 18.00, avangarzile sovietice au ajuns la linia de fortificații.

Regele a ordonat încetarea focului înaintea semnării armistițiului care s-a semnat abia la 12 septembrie 1944

La ora 22h00, în ziua de 23 august, prin Proclamația Regelui Mihai, s-a ordonat încetarea focului între trupele române și cele sovietice, dar, pentru că armistițiul cu sovieticii nu era semnat, rușii au continuat să captureze militarii români. Așa au luat drumul Siberiei circa 175.000 de militari români, 40.000 dintre aceștia au fost internați în lagărul de la Balți, din Basarabia, unde au murit de foame, sau de frig, de boli, sau au fost executați de comisari basarabeni din Armata sovietică, între ei numărându-se și **maiorul Alexandru Bârladeanu**. Criticii actului de la 23 august 1944 (și nu sunt puțini) îl consideră, unii ca „act de înaltă trădare”, iar alții ca o „gravă eroare politică”. Și unii și alții au dreptate, el a fost atât un act de înaltă trădare, cât și o gravă eroare politică cu multiple implicații și consecințe nefaste pentru România. **Susțin, și li se dă dreptate, că Mareșalul Antonescu trebuia lăsat să încheie și să semneze armistițiul**, deoarece el îl negociase și putea să impună rușilor, prin puternica sa armată de un milion de oameni, un alt mod de acțiune decât capitularea. **Prin arestarea lui Antonescu și capitularea întregii armate, din ordinul Regelui Mihai**, înaintea semnării armistițiului cu rușii, România a pierdut baza juridică și morală a apărării

drepturilor sale, s-a dezonorat singură. Capitularea necondiționată a însemnat un dezastru național, un mare calvar pentru România, ce îl va purta o lungă perioadă de timp. Alături de cei circa 175.000 de militari români care au luat drumul lagărelor sovietice de prizonieri după 23 august 1944, au mai fost deportați în **URSS** peste 20.000 de alți români și 72.000 de cetățeni români de etnie germană. Prin nesemnarea armistițiului și capitularea necondiționată, România și-a pierdut definitiv libertatea, i s-a refuzat statutul de țară cobeligerantă, deși a fost a patra putere militară participantă la înfrângerea Germaniei.

În decurs de un deceniu și jumătate, după 23 august 1944, România a fost furată de către ruși de cel puțin trei miliarde de dolari, în locul celor 300 de milioane impuse prin „armistițiul” dictat de Moscova. Semnarea armistițiului cu URSS, care conținea destule condiții împovărătoare pentru România, față de armistițiul negociat cu Antonescu, a fost trăgănată până la 12 septembrie 1944, iar protocolul privind raporturile dintre Armata Română și Armata Sovietică a fost semnat abia pe 25 septembrie, ceea ce a făcut ca Armata română să se angajeze singură în luptele pentru eliberarea Transilvaniei, reușind ca, până către jumătatea lunii septembrie, să respingă de pe teritoriul României, până la frontiera vremelnic impusă, trupele germano-ungare.

„Antonescu reprezenta România, voi nu reprezentați pe nimeni!”

Semnificativ pentru prestigiul de care se bucura la Moscova Mareșalul Antonescu este și răspunsul dat de Molotov lui Lucrețiu Pătrășcanu, la 12 septembrie 1944, prezent la Moscova cu delegatia română pentru semnarea armistițiului. Când Pătrășcanu a întrebat de ce condițiile de armistitiu impuse de către **URSS**. României sunt mai grele decât cele oferite lui Antonescu, Molotov i-a răspuns: **„Antonescu reprezenta România, voi nu reprezentați pe nimeni”**. Dar orice trădare se plătește scump, iar prețul trădării a venit destul de repede. Primii care au resimțit consecințele au fost generali **M. Racoviță** și **Gh. Mihail**. Primul ajunsese ministru de război, iar al doilea, Șef al Marelui Stat Major și ambii facuseră parte din comitetul militar care răspundea de **implementarea deschiderii „Porții Iașilor”**. Către începutul lunii septembrie 1944, s-au intensificat presiunile comandamentelor sovietice de subordonare a Armatei române, iar începând cu ziua de 7 septembrie, Armata română a intrat în subordinea Armatei sovietice, fiind împărțită la diferite grupuri de armate sovietice, iar Marinei române i-au fost debarcate echipajele la 3 septembrie și înlocuite cu echipaje sovietice. Astfel, atribuțiile celor doi generali trădători au fost serios știrbite. Răsplata trădării a continuat. După razboi, atât generalul Racoviță, cât și generalul Aldea, au fost întemnițați; primul la închisoarea din Sighet, unde a murit în 1954, iar al doilea în închisoarea din Aiud, unde a murit în 1949. Probabil că regimul comunist nu a dorit să se afle de trădare și de modul în care a ajuns la putere. **Regele Mihai a plătit cel mai puțin**, proporțional cu disprețul de care s-a bucurat față de

ruși și comuniștii interni. Prea puțin se întreabă de ce Stalin i-a acordat lui Mihai „Ordinul Pobeda” (Victoria).

Vladimir Roșculescu

Nota redacției

„Dragă Thomas, frate iubit și intelectual strălucit, de mare clasă. Fiul meu spiritual. **Oameni ca tine sunt adevărații ambasadori ai României în străinătate.** Faci cinste spiritului si inteligenței noastre. Faci parte din clasa marilor universitari și jurnaliști **care ajung să fie artiștii cuvântului și pentru care a serie devine o adevărată artă.** Atât în domeniul jurnalismului de investigație (al investigațiilor criminale) cât și al științelor fizico–matematice sau al educației de excelență (gifted education). **Ai toată stima și considerația unui om care și-a început cariera națională si internațională în 1968** (cu peste 48 de ani în urmă) și care a văzut un număr de lucruri în viața lui. Bravo și viață lungă, o sută de ani cel puțin, cu succes și bucurie!"

General (r) Constantin-Bartolomeu F. Săvoiu

Prea Puternic Suveran, Mare Comandor al Supremului Consiliu de gradul 33° si ultim al Ritului Scotian Antic si Acceptat pentru Romania, Prea Respectabil Mare Maestru al Marii Loji Nationale Romane fondata in 1880, Très Honorable Archonte Député du Saint Patriarcat Oecumenique de Constantinople

Universitatea "Apollonia" din Iași
Universitatea "Apollonia" din Iași este guvernată prin lege, disciplină și rigoarea bunelor proceduri
Str. Pacurari nr. 11, Iași, 700511
Tel.: 0232/210.310; Fax: 0232/210.310
E-mail: secretariat@univapollonia.ro
www.univapollonia.ro

SERIA D NR. 000422

DISTINCȚIE DE EXCELENȚĂ

Se acordă d-lui Thomas Csinta, în semn de prețuire pentru activitatea susținută în slujba propășirii învățământului superior, a culturii și științei românești.

CONGRESUL INTERNAȚIONAL „PREGĂTIM VIITORUL PROMOVÂND EXCELENȚA”

Ediția a XXXII-a

28 februarie - 2 martie 2022

Președinte,
Prof. univ. dr. V Burlui

Președinte Senat
Prof. univ.dr. C. STADOLEANU

Rector,
Conf.univ.dr G. Mihalache

Dirrecția și Redacția Jurnalul Bucureștiului
Thomas Csinta, Chief Editor

Professor Thomas CSINTA

**Jurnalul
Bucureștiului**

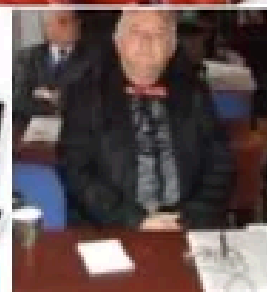

Parteneriat **Jurnalul Bucureștiului**

Jurnalul
Bucureștiului

www.jurnalul-bucurestiului.ro
„Le Petit Parisien”

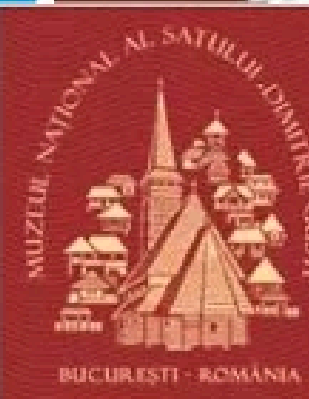
Realitatea

CAMPIOANA PRESEI ROMÂNEȘTI DE PROVINCIE

UNIUNEA
ARTISTILOR
PLASTICI DIN
ROMANIA

ASOCIATIA
FILIALA
ARTA PLASTICA
RELIGIOASA
SI
RESTAURARE

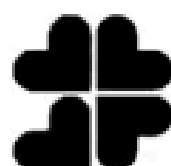
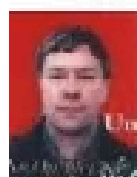
ROMÂNIA 1920-2020

PATRIA

ROMÂNĂ

PATRIA ESTE NORODUL IAR NU TAGMA JEFUITORILOR!

Uniunea
Artiștilor Plastici
din România

®

name:
surname:
capacity:
card No.
NP
resident sign.

CNITA
THOMAS
PRESS ATTACHED
No. Op. 1160000
040273190000

Intel News
Intel News
Intel News

Frate Thomas,

Într-o lume bulversată, care nu mai are repere morale, în care adesea minciuna, gelozia, impostura, incompetența și ipocrizia conduc, ai rămas un ***Suflet Curat!***
O Conștiință Curată!

Un Om care (chiar dacă ești ateu) ai rămas atașat unor valori care fac cinste chiar și unui credincios în ***Dumnezeu, Patrie și Familie!***

Ai fost și vei rămâne pentru mine un ***Fiu Spiritual de care sunt Mândru că Dumnezeu l-a adus lângă mine!***

Cu Filială Dragoste și Prețuire!

Generalul (r) Constantin – Bartolomeu SĂVOIU

*Prea Puternic Suveran,
Mare Comandor al Supremului Consiliu de gradul 33° și ultim al Ritului Scoțian Antic
și Acceptat pentru România,
Prea Respectabil Mare Maestru al Marii Loji Naționale Române fondată în 1880,
Cel mai onorabil arhonte, deputat în Parlamentul European al Patriarhiei Ecumenice
al Constantinopolului*

Prof. Dr. **Thomas CSINTA** este unul din **cei mai străluciți oameni pe care i-am cunoscut în cei 75 de ani de viață**, este un Einstein contemporan!

Matematician, om de știință (specializat în studiul fenomenelor socio-judiciare cu ajutorul sistemelor complexe și formale), filozof și jurnalist (de investigații criminale), este o adevărată forță a naturii!

Tu ar trebui să fii Ministrul Român al Cercetării!

Dar în România nu vrem la guvernare oamenii geniali, vrem mediocrii!

Profesor și frate iubit **Thomas CSINTA**, conform unei maxime în **Francmasoneria Universală: „Nu devii francmason, te naști francmason”**.

Aceasta face referință la faptul că oamenii, bărbați și femei, cu sufletul bun, cinștiți, credincioși, luptători pentru **Dreptate și Adevăr**, devotați Societății, sunt adevărații Francmasoni chiar dacă nu au fost inițiați în Ordinul nostru Multisecular!

Acești oameni se numesc „**Francmasoni fără Șorț**”!

Ei fac cinste, ca și Tine acestei străvechi **Confrerii de Zidari Operativi**, deveniți, acum speculativi, căci ei își clădesc Templul Interior al Sufletului, nu ca înainte, cărămidă peste cărămidă, edificiile Lumii!

Generalul (r) – Arhonte Constantin–Bartolomeu SĂVOIU
Prea Puternic Suveran, Mare Comandor al Supremului Consiliu de grad 33° și ultim al Ritului Scoțian Antic și Acceptat pentru România, Prea Respectabil Mare Maestru al Marii Loji Naționale Române fondată în 1880, **Cel mai onorabil arhonte**, deputat în Parlamentul European al Patriarhiei Ecumenice al Constantinopolului, (Co)Președinte Executiv al Uniunii Mondiale Masonice Tradiționale, (Co)Președinte al Alianței Mondiale a Bisericilor Canonice Ortodoxe

„Te iubesc, fratele meu, Thomas Csinta și sunt onorat să am un frate atât de strălucit ca tine” !

Generalul (r) Constantin-Bartolomeu Săvoiu

Prea Puternic Suveran, Mare Comandor al Supremului Consiliu de grad 33° și ultim al Ritului Scoțian Antic și Acceptat pentru România, Prea Respectabil Mare Maestru al Marii Loji Naționale Române fondată în 1880, Cel mai onorabil arhonte, deputat în Parlamentul European al Patriarhiei Ecumenice al Constantinopolului, (Co)Președinte Executiv al Uniunii Mondiale Masonice Tradiționale, (Co)Președinte al Alianței Mondiale a Bisericilor Canonice Ortodoxe

„Je t'aime mon frère, Thomas Csinta, et je suis très honoré d'avoir un frère aussi brillant que toi”!

Général (r) Constantin - Bartolomeu SAVOIU

Très Puissant Souverain Grand Commandeur du Suprême Conseil de Roumanie, nommé au 33ème et dernier degré du Rite Ecossais Ancien et Accepté, Très Respectable Grand Maître de la Grande Loge Nationale Roumaine fondée en 1880, Honorable Archonte et député européen du Patriarcat œcuménique de Constantinople

Lucrări științifice ale autorului publicate sub egida **CUFR București-Jurnalul Bucureștiului**

("François Mitterrand" - *Catalogue BNF François Mitterrand*)

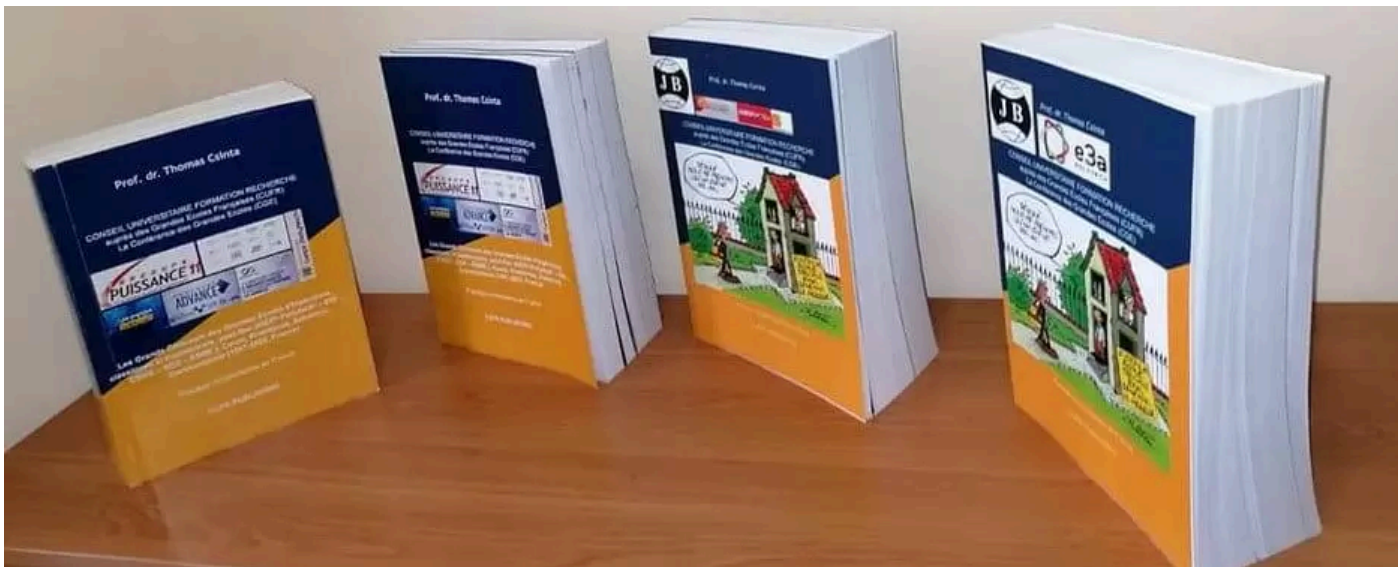
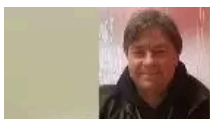
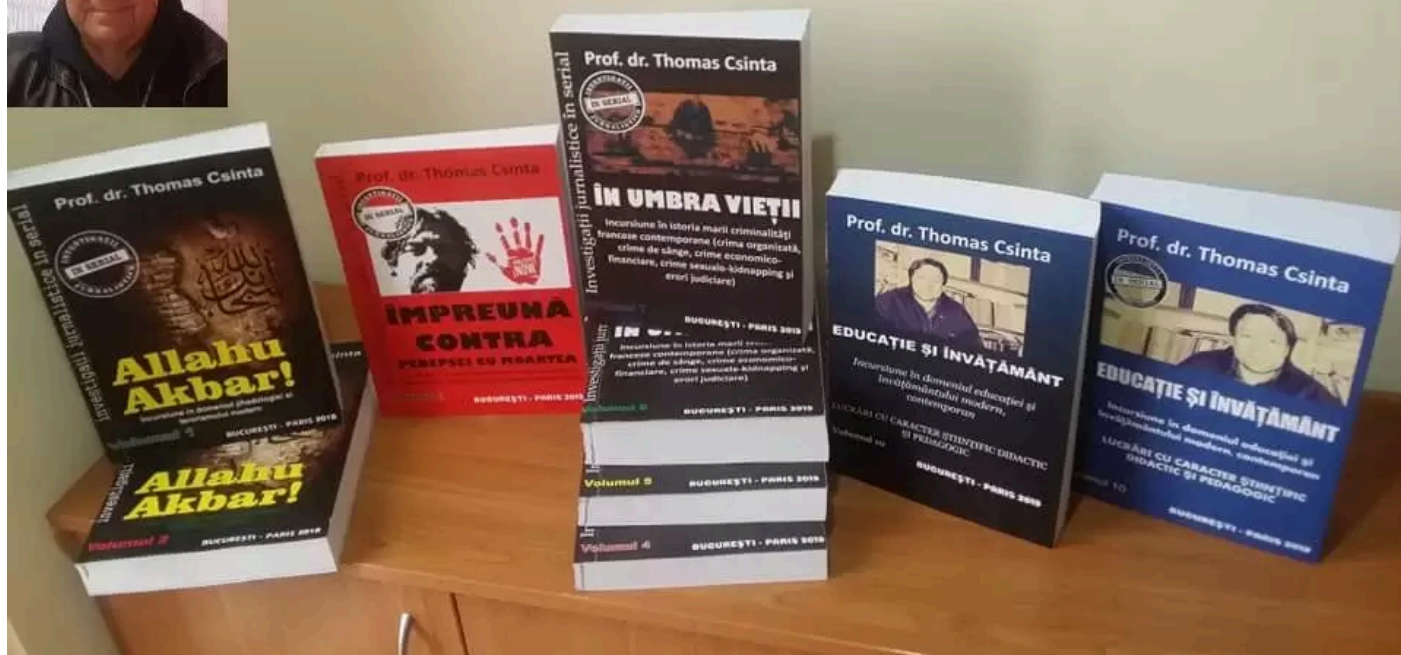
$$\left(-\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + V \right) \psi = i\hbar \frac{\partial \psi}{\partial t}$$

$$\Delta x_1 \Delta p_1 \geq \frac{\hbar}{2}$$

Werner Heisenberg (1901-1976)
 Winner of the 1932 Nobel Prize in Physics

**Theoretical Physics Seminary
Quantum Mechanics
Mathematical Theory
1992-1993**

Prefață

Profesorul Thomas CSINTA este un matematician și fizician teoretician de formație pluri-inter și transdisciplinară, adept al educației de excelență (gifted education) și jurnalist de investigație francez de origine română, cercetător specializat în studiul fenomenelor socio – judiciare cu ajutorul unor structuri matematice complexe (teoria haosului – sisteme complexe, teoria ergodică, teoria categoriilor și rețelelor, cercetarea operațională și teoria sistemelor formale de tip Gödel)

Autor a peste 600 de lucrări cu caracter științifico–didactic (articole și cărți de matematică și fizică, respectiv, de investigație jurnalistică – atât în limba română cât și în limba franceză, repertoriate și în BNF – Biblioteca Națională a Franței, „François Mitterrand”), **Profesorul Thomas CSINTA** – un adevărat ambasador al României în străinătate, care face cinste spiritului și inteligenței noastre românești, un adevărat artist al cuvântului din clasa marilor jurnaliști, a adus o importantă contribuție la promovarea culturii și civilizației franceze în lume, în general și în România, în particular.

Grație acestor lucrări, timp de un deceniu și jumătate, peste 1.000 de tineri români cu abilități intelectuale înalte (absolvenți de liceu și studenți) au fost admiși în școlile superioare franceze de înalte studii – **Les Grandes Ecoles** (un sistem educațional elitist și unic în lume), în special, în cele științifico–ingineresti și economico–comerciale, dintre care, astăzi, majoritatea ca absolvenți, contribuie în calitate de cadre superioare sau de conducere la prosperitatea spirituală și materială a națiunii franceze în cadrul unor prestigioase instituții de învățământ superior și de cercetare, mari companii private sau de stat, civile și militare, multinaționale, specializate în tehnologia de vârf, respectiv, în cadrul administrației locale și centrale de stat.

În sfârșit, mai multe lucrări de investigație jurnalistică ale **Profesorului Thomas CSINTA**, au contribuit într-o serie de dosare criminale (de mare anvergură) la restabilirea adevărului istoric, care au permis (direct sau indirect) evitarea unor grave erori judiciare sau repararea acestora.

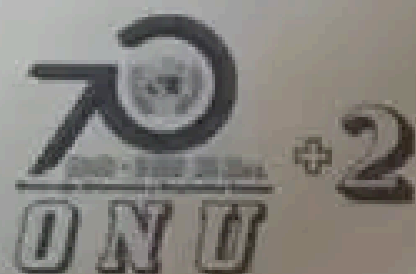

Generalul (r) Constantin–Bartolomeu Săvoiu

Prea Puternic Suveran, Mare Comandor al Supremului Consiliu de grad 33° și ultim al Ritului Scoțian Antic și Acceptat pentru România, Prea Respectabil Mare Maestru al Marii Loji Naționale Române fondată în 1880, Cel mai onorabil arhonte, deputat în Parlamentul European al Patriarhiei Ecumenice al Constantinopolului, (Co)Președinte Executiv al Uniunii Mondiale Masonice Tradiționale, (Co)Președinte al Alianței Mondiale a Bisericilor Canonice Ortodoxe

ROMÂNIA
ORGANIZAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI

D I P L O M A D E O N O A R E

Thomas Csinte

Correspondent Presă de Drepturile Omului - O.A.D.O.

În semn de recunoaștere și preocupare permanentă pentru promovarea, aplicarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului, la 72 de ani de la semnarea Declarației Universale a Drepturilor Omului - 10 Decembrie 1948 și 102 de ani de la Marea Unire a românilor - 1918 - 2020.

PREȘEDINTE FONDATOR
Prof. Univ. Dr. Florentin Scaletchi

10 Decembrie 2020

ROMÂNIA
ORGANIZAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI

DIPLOMA DE MERIT

Se acordă

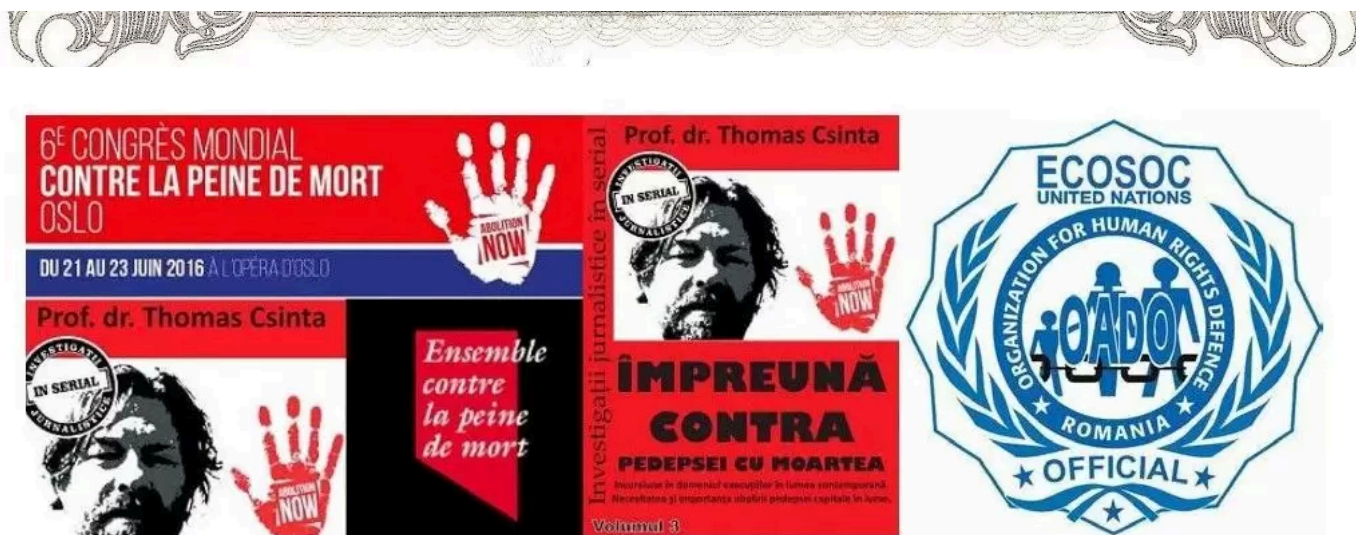
D-lui(nei) *Esinta Thomas*
..... *Correspondent de Presă de Drepturile Omului*

CONFERITE DE ORGANIZAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI,
ÎN SEMN DE RECUNOAȘTERE A CONTRIBUȚIEI DEOSEBITE ADUSE ACTIVITĂȚII
DE APĂRARE, RESPECTARE ȘI PROMOVARE A DREPTURILOR FUNDAMENTALE
ALE OMULUI, PENTRU DEZVOLTAREA ȘI CONSOLIDAREA DEMOCRAȚIEI, CU
OCAZIA ZILEI INTERNAȚIONALE A DREPTURILOR FUNDAMENTALE ALE
OMULUI.

Președinte Fondator O.A.D.O.
H.E. HRH Lord Sir Prof.Univ.Dr. Florentin Scătechi
Profesor Universitar Doctor

Data: 10. 12. 2021

Aboliționist convins, atașat celebrei organizații franceze anti-death **ECPM** (Together Against Death Penalty–Împreună contra Pedepsei cu Moartea) având ca ideologie abolirea universală a Pedepsei Capitale în lume și făcând lobbying pe lângă instanțele internaționale **Comisia Drepturilor Persoanei** (ONU) și **Forumul Drepturilor Persoanei** (UE), fiind un membru activ în Comitetul de pilotaj al **Coaliției Mondiale contra Pedepsei cu Moartea**, **profesorul–cercetător franco–român Thomas CSINTA**, directorul și redactorul șef al **Jurnalului Bucureștiului** și autorul prestigioasei lucrări „**Împreună contra Pedepsei cu Moartea**” (o vastă antologie a pedepsei capitale în lumea contemporană–cu detalii inedite, din seria de „**Investigații jurnalistice în serial**” în 10 volume, în peste 25.000 de pagini, publicată în 2020) și atașat de presă al **OADO** (Organizația pentru Apărarea Drepturilor Omului–Națiunile Unite) de peste două decenii, **este un partizan al apărării Drepturilor Omului și al restabilirii adevărului istoric** într-o serie de dosare criminale (de mare anvergură) marcate de grave erori judiciare, susținute de altfel și în cadrul unor congrese internaționale dedicate abolirii pedepsei cu moartea (**Madrid, Geneva, Kuala Lumpur, Oslo, Bruxelles**, etc.), la care împreună cu alți aboliționiști și alte organizații internaționale cu caracter abolitionist, **Amnesty Internațional**, **ADPAN** (Anti–Death Penalty Asia Network din Malaezia), **SUHAKAM** (Comisia Drepturilor Malaeziei), **Bar Council of Malaysia** (Badan Peguam Malaysia), respectiv, **MADPET** (Malaysians Against Death Penalty & Torture), a militat și a susținut (cu exemple concrete) necesitatea abolirii pedepsei capitale (cel puțin pentru infracțiuni criminale care nu constituie, în sine, crime de sânge) în **Indonezia** și **Malaezia**, militând astfel pentru grațierea compatrioților noștri condamnați la moarte, francezul **Serge–Areski Atlaoui** (în 2007, în Indonezia) și românul **Ionut–Alexandru Gologan** (în 2013, în Malaezia).

Dacă ziua de **10 octombrie** este consacrată **World Day Against the Death Penalty** (Ziua Mondială contra Pedepsei cu Moartea), în ziua de **10 decembrie** (deci cu două luni mai târziu), întreaga lume sărbătorește **Ziua Internațională a Drepturilor Omului** și a celor care prin angajamentul și eforturile lor susținute au contribuit și contribuie la promovarea și apărarea drepturilor omului și a consolidării democrației în lume. **Cinste și Onoare lor.**

Generalul (r) Constantin–Bartolomeu SĂVOIU

*Prea Puternic Suveran,
Mare Comandor al Supremului Consiliu de gradul 33° și ultim al Ritului Scoțian Antic și Acceptat pentru România,
Prea Respectabil Mare Maestru al Marii Loji Naționale Române fondată în 1880,
Cel mai onorabil arhonte, deputat în Parlamentul European al Patriarhiei Ecumenice al Constantinopolului*

ECOSOC

OFFICIAL
PRESS

ROMANIA

ORGANIZATIA PENTRU APARAREA DREPTURILOR OMULUI
ORGANIZATION FOR HUMAN RIGHTS DEFENCE
ORGANISATION POUR LA DEFENSE DES DROITS DE L'HOMME
ORGANISATION FÜR VERTEIDIGUNG DER MENSCHLICHEN RECHTE
ORGANIZZAZIONE PER LA DIFESA DEI DIRITTI UMANI

AUTORIZATA DE GUVERNUL ROMANIEI

ECOSOC
United Nations

Nr. 99/ 10 dec. 22

DÉLÉGATION PERMANENTE

auprès des Cours d'Assises et Cours d'Assises Spéciales Françaises

Nous, le Conseil Directeur de l'OADO (l'Organisation de la Défense des Droits de l'Homme–Conseil Economique et Social des Nations Unies), présidé par Monsieur le professeur de droit **H.E. HRH Lord Sir Florentin SCALETCHI** (avocat au Barreau de Bucarest), autorisons Monsieur le professeur de Mathématiques Appliquées aux Sciences Sociales **Thomas CSINTA** (journaliste d'investigation criminelle), notre attaché de presse permanente en France (à Paris) et rédacteur en chef du quotidien „Jurnalul Bucureștiului” (Journal de Bucarest–„Le Petit Parisien”), à assister, de manière officielle, à tous les procès criminels (devant les Cours d'Assises et Cours d'Assises Spéciales) au Tribunal Judiciaire de Paris (et les autres tribunaux français) durant l'année 2023

l'Organisation de la Défense des Droits de l'Homme

Président H.E. HRH Lord Sir Florentin SCALETCHI

Thomas Csinta, Chief Editor J-B (Journal of Bucharest), Private investigator & Press attached OADO (Organization for Human Defence-United Nations-Ecosoc) Paris

<https://www.jurnalul-bucurestiului.ro/redactia-jurnalul-bucurestiului/>

Fizician teoretician și matematician de formație pluri-inter și transdisciplinară, adept și promotor al educației de excelență (gifted education) și jurnalist de investigații criminale francez, de origine română, specializat în MASS (Matematici Aplicate în Științe Sociale), în studiul fenomenelor socio - judiciare cu ajutorul unor structuri matematice complexe (teoria haosului - sisteme complexe, teoria ergodică, teoria teoria categoriilor și rețelelor, cercetarea operațională și teoria sistemelor formale de tip Gödel). Cofondator al IRSCA Gifted Education (Institutul Român pentru Studii și Cercetări Avansate în Educația de Excelență), de peste un deceniu și jumătate, este Director de studii în cadrul CUFR România (Conseil Universitaire-Formation-Recherche auprès des Grandes Ecoles Françaises-Consultanță Universitară, Studii și Cercetări de pe lângă Școlile Superioare Franceze de Înalte Studii), organism educațional franco-român agreat de stat, având ca obiectiv, consilierea, orientarea și pregătirea candidaților români cu Diplomă de bacalaureat, respectiv a studenților din primul ciclu universitar (Licență), la concursurile de admitere în sistemul elitist de învățământ superior „La conférence des grandes écoles françaises” (Școlile Superioare Franceze de Înalte Studii - CPGE-Classes Préparatoires aux Grandes Ecoles, Grandes Ecoles) și Universitățile elitiste franceze (Licență, Master). Este autor a peste 600 de lucrări cu caracter științifico-didactic (articole și cărți de matematică și fizică, respectiv, de investigație jurnalistică – atât în limba română cât și în limba franceză, repertoriate și în BNF – Bibliotecă Națională a Franței, „François, Mitterrand”), care au contribuit la promovarea culturii și civilizației franceze în lume, precum și la admiterea a peste 1.000 de tineri români cu abilități intelectuale înalte (absolvenți de liceu și studenți) în școlile superioare franceze de înalte studii – Les Grandes Ecoles (un sistem educațional elitist și unic în lume), în special, în cele științifico-inginerești și economico-comerciale, dintre care, astăzi, majoritatea ca absolvenți, contribuie în calitate de cadre superioare sau de conducere la prosperitatea spirituală și materială a națiunii franceze în cadrul unor prestigioase instituții de învățământ superior și de cercetare, mari companii private sau de stat, civile și militare, multinaționale, specializate în tehnologia de vârf, respectiv, în cadrul administrației locale și centrale de stat.
